

ΦΠΑ στα φροντιστήρια!

Ο υγιής ανταγωνισμός είναι επιθυμητός από όλους γιατί μειώνει τις τιμές των προϊόντων και αυξάνει την ποιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών. Ο αθέμιτος ανταγωνισμός επιτρέπει την επικράτηση των καπάτσων έναντι των ικανών και δεν μειώνει τις τιμές με ταυτόχρονη αύξηση της ποιότητας. Η αναξιοκρατία είναι κάτι που πρέπει να πολεμάμε, όπου και αν τη συναντάμε. Συνεπώς ο αθέμιτος ανταγωνισμός δεν πρέπει να είναι αποδεκτός από την κοινωνία. Το κράτος έχει την υποχρέωση, μεταξύ πολλών άλλων, να εξασφαλίζει συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού στην αγορά και, φυσικά, την καταπολέμηση του αθέμιτου ανταγωνισμού.

Όλα καλά στη θεωρία, τί γίνεται, όμως, όταν το κράτος στην πράξη με τις αποφάσεις και τις παραλείψεις του δεν εξασφαλίζει συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού; Ας δούμε τις συνέπειες της εισαγωγής του ΦΠΑ στα φροντιστήρια μέσης εκπαίδευσης και ξένων γλωσσών. Η λειτουργία των φροντιστηρίων μέσης εκπαίδευσης έχει ως σκοπό να βοηθήσει τους μαθητές τους να υπερσχύσουν στον ανταγωνισμό για μία από τις 68.438 φετινές θέσεις στην ανώτατη εκπαίδευση. Η διάκριση σε ένα διαγωνισμό συμπλήρωσης θέσεων, όπως είναι οι πανελλήνιες εξετάσεις, όπου ο υποψήφιος έχει σκοπό να γράψει καλύτερα από τους συμμαθητές τους δεν έχει καμία σχέση με τους σκοπούς του σχολείου, που δεν έχουν καμία σχέση με την επικράτηση σε μία ανταγωνιστική διαδικασία. Πιστέψτε με, έχοντας υπάρξει επί 15 χρόνια φροντιστής, γνωρίζω πολύ καλά τη διαφορά. Συνεπώς η επιτυχία στο πανεπιστήμιο δεν είναι δουλειά του σχολείου. Αυτό μας υπόσχονται τόσα χρόνια οι Υπουργοί Παιδείας με το διαχωρισμό του Λυκείου από τις εισαγωγικές εξετάσεις, χωρίς φυσικά να το πετυχαίνουν. Τα φροντιστήρια ξένων γλωσσών, από την άλλη, σκοπό έχουν να βοηθήσουν τους μαθητές να αποκτήσουν πιστοποίηση γνώσης ξένων γλωσσών κάτι που το σχολείο δεν είναι ικανό να επιτύχει, παρότι διδάσκονται δύο ξένες γλώσσες οι μαθητές, ξεκινώντας τα Αγγλικά από την Α Δημοτικού. Θα έπρεπε όλα τα παιδιά τελειώνοντας το Γυμνάσιο να έχουν τουλάχιστον Lower κάτι που τώρα συμβαίνει χάρη στην ύπαρξη των φροντιστηρίων, ενώ, αντίθετα, είναι υποχρέωση του σχολείου να το επιτυγχάνει.

Και τα φροντιστήρια μέσης εκπαίδευσης και τα φροντιστήρια ξένων γλωσσών δέχονται ανταγωνισμό από τους καθηγητές που κάνουν ιδιαίτερα. Οι καθηγητές αυτοί ανήκουν σε τρεις κατηγορίες: τους καθηγητές του δημόσιου σχολείου, αλλά και των ιδιωτικών σχολείων, που προσπαθούν να βελτιώσουν τον πενιχρό πια μισθό τους και παρανομούν κάνοντας ιδιαίτερα μαθήματα, πολλές φορές και στους μαθητές των σχολείων που εργάζονται, πράγμα που εκτός από παράνομο είναι και ανήθικο, αφού έχουν οικονομική συναλλαγή και ταυτόχρονα αξιολογούν τους μαθητές. Δεύτερη κατηγορία είναι οι καθηγητές που εργάζονται στα φροντιστήρια και παραδίδουν και ιδιαίτερα μαθήματα για βελτίωση εισοδήματος και τρίτη κατηγορία είναι οι νέοι απόφοιτοι των καθηγητικών σχολών, που δεν βρίσκουν εργασία πουθενά και κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα με εξευτελιστικές τιμές, προσπαθώντας να βγάλουν ένα χαρτζιλίκι για να εκκινήσουν τη ζωή τους. Οι ανήκοντες στην πρώτη κατηγορία είναι παράνομοι. Οι ανήκοντες στη δεύτερη και τρίτη κατηγορία πρέπει να έχουν μπλοκ παροχής υπηρεσιών για να πληρώνουν φόρο και να πληρώνουν και κοινωνική ασφάλιση. Ελάχιστοι, όμως, το κάνουν με αποτέλεσμα όταν

γνώρισα έναν που είχε μπλοκ και έκοβε αποδείξεις να εκπλαγώ και να τον επαινέσω για την τιμιότητά του, ενώ θα έπρεπε να είναι ο κανόνας και να μην προκαλεί καμία εντύπωση.

Είναι προφανές ότι τα ιδιαίτερα ασκούν αθέμιτο ανταγωνισμό στα φροντιστήρια, αφού οι καθηγητές που τα παραδίδουν δεν πληρώνουν φόρους και εισφορές. Το κράτος οφείλει να προστατεύει τους πολίτες του από τον αθέμιτο ανταγωνισμό και δεν κάνει τίποτα για να τηρήσει την υποχρέωσή του στον συγκεκριμένο τομέα. Αντίθετα, με την εισαγωγή του ΦΠΑ στα φροντιστήρια αυξάνει τον αθέμιτο ανταγωνισμό, αφού φορτώνει με επιπλέον βάρη τη μία μεριά αφήνοντας ανέγγιχτη την άλλη. Προφανώς αυτή η τακτική θα έχει παρενέργειες, άγνωστες προς το παρόν.

Η αύξηση των διδάκτρων, που συνεπάγεται η θέσπιση του ΦΠΑ, αφού όλες οι επιβαρύνσεις μετακυλίνουν στον τελικό χρήστη των υπηρεσιών θίγει, κυρίως, τους φτωχότερους που προσπαθούν να εξισορροπήσουν την κοινωνική ανισότητα και να βοηθήσουν τα παιδιά τους να σπουδάσουν, γιατί οι πλούσιοι έχουν άλλες επιλογές: Στέλνουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικά σχολεία (χωρίς ΦΠΑ) και μετά κατευθείαν για σπουδές στο εξωτερικό, χωρίς να τα υποβάλλουν στο μαρτύριο των πανελληνίων εξετάσεων.

Αντί, λοιπόν, το κράτος να θεσπίσει ΦΠΑ στα φροντιστήρια θα έπρεπε να παρακινήσει και να υποχρεώσει όσους κάνουν ιδιαίτερα να κόβουν αποδείξεις και να έχουν κοινωνική ασφάλιση, έτσι ώστε να διευρύνει τη φορολογική του βάση (πόσα χρόνια το ακούω αυτό...), να αυξήσει τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων και να μειώσει τον αθέμιτο ανταγωνισμό. Αυτό θα βοηθούσε και τα νέα παιδιά να μην εμφανίζονται ως άνεργοι και ανασφάλιστοι, με μηδενικά εισοδήματα. Αν εξασφάλιζε αυτό, τότε μόνο θα μπορούσε να θεσπίσει ΦΠΑ και στα φροντιστήρια και στα ιδιαίτερα, αν έκρινε ότι το κράτος χρειάζεται και άλλα έσοδα και είναι δίκαιο να τα αντλήσει από το χώρο της εκπαίδευσης. Γιατί ο ΦΠΑ στην εκπαίδευση εξομοιώνει το γονιό που ξοδεύει χρήματα για να βοηθήσει το παιδί του να σπουδάσει με αυτόν που του αγοράζει smartphone.